ABC Amber Palm Converter, http://www.processtext.com/abcpalm.html

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimmove - V lese žijí čarodějnice.pdb

PDB Name: V lese žijí čarodějnice
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 30.12.2002
Modification Date: 30.12.2002
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

V lese žijí čarodějnice

Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková
Zdroj http://www.pohadky.org/index.html

Jela jednou jedna chudá děvečka se svým panstvem skrze hluboký les, a když uprostřed byli, vrhli se na ně z houštin loupežníci a zabili, koho byli nalezli. Byli pobiti všichni kromě Bodrušky, která ze strachu vyskočila z kočáru a ukryla se za jedním stromem.

Když loupežníci se svou kořistí odjeli, vylezla ven a uviděla celé to krveprolití a jala se hořce plakat:

"Co si já ubohá nyní počnu? Ani nevím, jak se z toho lesa dostat ven, není tu široko daleko živáčka, musím tu bídně zahynout."

Chodila sem tam a hledala cestu, ale nemohla žádnou nalézt.

Když nastal večer, sedla si pod jeden strom, poručila se Bohu a chtěla tu zůstat sedět a nikam dál nejít, i kdyby se stalo, co by chtělo.

Ale neuběhla dlouhá chvíle, přiletěl sněhobílý holoubek a měl v zobáčku malý zlatý klíček. Ten klíček ji položil do ruky a řekl:

"Vidíš ten velký strom? Na něm je malý zámek, ten otevřeš tímto klíčkem a najdeš uvnitř dost jídla a hlad tě nebude už sužovat."

Bodruška šla k tomu stromu a otevřela jej, našla uvnitř mističku mléka a bílý chléb, který si nadrobila, takže se dosyta najedla. Když byla najedena, řekla:

"Nyní je čas, kdy slepice do kurníku zalétají, já jsem tak unavená, taky bych si byla do postele lehla."

Tu přiletěl opět sněhobílý holoubek, nesl v zobáčku jiný zlatý klíček a řekl:

"Otevři ten strom tady a najdeš postýlku."

Tak jej otevřela a našla krásnou, měkkou postýlku, tu poděkovala Bohu a poprosila jej, aby ji v noci opatroval, položila se a usnula.

Druhého dne ráno zase přiletěl sněhobílý holoubek, nesl opět klíček a řekl:

"Otevři tamten strom a najdeš tam šaty."

A když jej Bodruška otevřela, našla šaty zdobené zlatem a drahými kameny, tak vznešené, jakoby byly pro princeznu.

Tak žila nějaký čas a každého dne přilétal sněhobílý holoubek a postaral se o všechno, co potřebovala, a byl to krásný, tichý život.

Jednou však holoubek přiletěl a pravil:

"Udělala by jsi něco pro mne, Bodruško?"

"Ze srdce ráda." odvětila.

Tu pravil sněhobílý holoubek:

"Já tě přivedu k malé chaloupce, ty půjdeš dovnitř, a uprostřed u krbu uvidíš sedět stařenu a ta ti řekne: "Dobrý den!". Ale ty ji nesmíš odvětit ani slovo, ať dělá, co chce, nýbrž musíš jít po její pravé ruce dál, tam budou dveře, a těmi vejdeš do světničky, kde najdeš ležet na stole množství rozličných prstenů, budou tam drahocenné kousky s blyštivými kameny, ale ty necháš ležet, a najdeš jeden, obyčejný, který tam někde pod nimi musí být a přineseš mi jej nejrychleji, jak to půjde."

Bodruška šla k té chaloupce a vešla dveřmi dovnitř, seděla tam stařena, měla obrovské oči, a když ji zpozorovala, pravila

"Dobrý den, moje dítě."

Ale Bodruška ji neodpověděla a šla k těm druhým dveřím.

"Kampak?" křičela stařena a popadla ji za kabátek, chtějíc ji zadržet: "To je můj dům, a nikdo nesmí dovnitř, když si to já nepřeji."

Ale Bodruška mlčela, vytrhla se jí a vešla rovnou do světničky. Tam ležela na stole kopa prstenů, blyštěly a leskly se jí před očima, vrhla se k nim a začala hledat onen obyčejný kroužek, ale nalézti jej nemohla.

Jak jej tak hledala, uviděla stařenu jak se plíží pryč a v rukou nese ptačí klec. Tak přiskočila k ní a vzala jí tu klec a viděla, že v ní sedí ptáček a v zobáčku má zlatý kroužek. Tak vzala Bodruška ten prsten a celá šťastná s ním vyběhla z domu ven a čekala, že teď přiletí sněhobílý holoubek a ona mu prsten předá, ale neukázal se.

Tak se opřela o jeden strom a čekala na holoubka, tu se stalo, že ten strom byl najednou byl měkký, poddajný a sklonil svoje větve dolů.

A najednou se dvě větve ovinuly kolem ní a nebyly to větve, ale ruce, a když se byla Bodruška ohlédla, místo stromu tu stál krásný muž, objímal ji, políbil a pravil:

"Ty jsi mne vysvobodila a z moci zlé čarodějnice uvolnila, Ona mne ve strom proměnila, a každý den na par hodin jsem byl sněhobílý holoubek, a tak dlouho jsem měl být zaklet, dokud si tento prsten na prst nenasadím."

Od kouzla byli taky osvobozeni jeho sloužící a koně, kteří byli ve stromy taky zakleti, a teď tu stáli všude kolem.

Tak Bodrušku odvezli do své říše, neboť ten muž byl královský syn, a oženil se s ní a žili pak šťastně až do konce svých dní.